

A Kúria a személyesen eljárta ... felperesnek - a dr. ... jogi főelőadó által képviselt ... Rendőr-főkapitányság alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 37.M.4102/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.641.679/2011/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.641.679/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2008. március 16-tól a BRKF. kerületi Rendőrkapitányság ... Osztályának állományában vizsgáló beosztásban teljesített szolgálatot, amikor **K.Gy.** kapitányságvezető felkérte őt a helyi sajtóval kapcsolatos feladatok ellátására. A felperes 2008. július 1-jétől 2009. június 30-ig az eredeti beosztása mellett látta el a sajtóreferensi feladatokat.

Az irányadó időszakban vizsgálói beosztásában a munkatársaival azonos leterheltséggel dolgozott, munkaköri leírása a többletfeladatok ellátásával nem került kiegészítésre.

A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében a többletfeladatok ellátásának ellentételezéseként 463.800,- Ft megbízási díj és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy hetente-kéthetente a zuglói televízióban megjelent és a Kék percek rovatban tájékoztatást adott a lakosságnak az aktuális bűnügyi, bűnmegelőzési és közbiztonsági eseményekről. A felvétel előtt a műsor szerkesztőjének az összeállított hírblokkot átküldte és a felvétel előtt néhány perccel korábban a stúdióban kellett lennie. A hírek kiválasztását általában a kapitányságvezető végezte, de többször előfordult, hogy azokat neki kellett összeállítania. Ezen túlmenően a helyi írott sajtóval is tartotta a kapcsolatot, általában minden pénteken küldte át az összeállított híryanagot elektronikus formában. Érvelése szerint nem önként vállalkozott ezen feladatra, hanem

parancsnoka felkérésére (utasítására) látta el, amely hozzávetőlegesen hetente több, mint 1 napot vett igénybe.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 37.M.4102/2010/18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperes az általa ellátott feladatra önként jelentkezett, azért ellentételezést nem kért. Az alperes bejelentette, hogy a tevékenységet nem tudja honorálni és ezt a felperes tudomásul vette. A hosszú időn keresztül fennállott helyzetet ezért úgy kellett értelmezni, hogy a felperes ráutaló magatartással elfogadta munkaköri feladatainak bővülését.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben követelését 50 %-kal, 231.900,- Ft-ra és ezen összeg kamataira leszállította. Az ítélet megváltoztatását a keresetben foglaltak alapján kérte.

A Fővárosi Törvényszék az 55.Mf.641.679/2011/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az alperest 231.900,- Ft megbízási díj és ezen összeg kamatai megfizetésére.

Az ítélet indokolása szerint a perbeli adatok nem támasztották alá az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a felperes önként látta el a sajtóreferensi feladatokat, e körben a munkaügyi bíróság tévesen értelmezte **K.Gy.Zs.** tanúvallomását. A felek közötti szolgálati viszony olyan utasítási rendszeren alapuló, szigorú hierarchiára épülő jogviszony, amelyben a felkérés és az önkéntesség fogalma a hétköznapi értelmezéstől eltér. Ezért a felperes előadását elfogadva a másodfokú bíróság mintegy utasításként értelmezte a parancsnoki felkérését, amely elől a hierarchiában alacsonyabban álló személy nem térhet ki és amellyel szemben saját választásának legfeljebb korlátozott mértékben lehet helye. Mivel a felperes elvállalta és ténylegesen el is látta a sajtóreferensi feladatokat, ezért jogosult a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. § (4) bekezdése szerinti megbízási díjra.

A törvényszék rögzítette, hogy a felperes előadásával szemben az alperes pusztán állította, de nem bizonyította, hogy a felperes eredeti beosztásából adódó feladatai a perbeli időszakban jelentősen csökkentek. Ezen alperesi állítást sem a tanúvallomások, sem egyéb peradat nem támasztotta alá. **F.F.** és **J.H.I.** tanúvallomása pedig megerősítette azt a felperesi előadást, hogy a sajtóreferensi feladatok heti 3 óránál több időt vettek igénybe és emiatt gyakran túlmunkát is végzett. A törvényszék kiemelte továbbá, hogy amennyiben a felperes önként vállalta is a többlettevékenység

ellátását, a peradatok alapján akkor sem bizonyított az, hogy ellentételezés nélkül vállalkozott a feladatra.

A megbízási díj összegszerűsége körében a másodfokú bíróság döntő jelentőséget tulajdonított a bizonyítási eljárás adatainak és megállapította, hogy a felperes által leszállított követelés mértéke nem volt eltúlzott, az arányban áll a Hszt. 50. § (4) bekezdésében foglaltakkal.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelem elutasításával a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, továbbá a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Hszt. 50. § (1), (2), (4) és (5) bekezdésében foglaltakat. Hivatkozott arra, hogy a felperes a sajtószóvivői feladatokat ténylegesen ellátta, de arra a téma iránti érdeklődése miatt önként vállalkozott, ami a perben bizonyítást nyert. A feladat ellátásáért a rendőrkapitányság állományában eltöltött ideje alatt sem szóban, sem írásban nem kért ellentételezést. Hivatkozott arra is, hogy a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán a kommunikációs feladatok ellátására vonatkozó beosztás nincs rendszeresítve, az adott ügyben megüresedett szolgálati beosztás ellátásáról, tartósan akadályozott személy helyettesítéséről ezért nincs szó.

Érvelése szerint a felperes a vizsgálói feladatai ellátása mellett végezte a sajtóval kapcsolatos feladatokat, azonban ez nem jelentett többlettevékenységet, mert a sajtóreferensi tevékenység ellátása miatt csökkentett ügyszámmal dolgozott. Ebből következően az ellátott tevékenység számára többletfeladatot nem jelentett. A felperes többlettevékenységet akkor végzett volna, ha a többi beosztottal azonos számú ügyiratot iktattak volna rá. Mivel ez nem nyert bizonyítást, a megállapított illetményen felül megbízási díjra sem jogosult még akkor sem, ha további jogszabályi feltételek adottak lennének.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 247. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A törvényszék a helyesen megállapított tényállás alapján levont jogkövetkeztetése helytálló és jogszerű, mérlegelése mindenben megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

A Hszt. 50. §. (1) bekezdése szerint az ideiglenesen megüresedett

szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével, továbbá a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható.

A Hszt. 50. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogyha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatáért az illetményalap 25-100 %-ig terjedő díjazásra jogosult.

A perben nem volt vitatott, miszerint a vizsgálói beosztású felperes sajtóreferensi, beosztásához nem tartozó feladatkört látott el és ezzel megvalósult a megbízásnak a Hszt. 50. § (1) bekezdése utolsó fordulta szerint nevesített törvényi feltétel.

Az adott esetben annak volt perdöntő jelentősége, hogy a felperes a sajtóreferensi feladatok ellátását felettese felkérése alapján annak ígéretével vállalta el, hogy evvel párhuzamosan a vizsgálói feladatai csökkenni fognak. Az elsőfokú eljárás során az alperes a perbeli időszakban a felperesre szignált ügyek számával, míg a felperes ugyanezen időszakban folyamatban lévő ügyei számával kívánta bizonyítani ellentétes állításait. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában helytállóan hivatkozott arra, hogy a perben meghallgatott **F.F.** - a felperes közvetlen felettese - 15. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata szerint bár kapott arra vonatkozóan felkérést, hogy a felperesre szignált ügyek a többi vizsgálóhoz szignált ügyekhez képest 2/3, vagy annak fele legyen, azonban ezt nem mindig sikerült megoldani, mert a magas ügyszám és a fluktuáció erre nem adott lehetőséget. **H.N.**, a BRFK kerületi Rendőrkapitányságának rendszergazdája tanúkénti meghallgatása során 15/T/1. alatt csatolta az irányadó időszak folyamatban lévő ügyeiről történt kimutatást, amelyből, továbbá az alperesi képviselő 17. sorszámú jegyzőkönyvben tett előadásából is az volt megállapítható, hogy a felperes ügyszáma az irányadó időszakban a középmezőnybe tartozott.

Ebből következően az alperesnek a peres eljárás során nem sikerült bizonyítania azt az állítását, mely szerint a felperes a parancsnoki ígéretnek megfelelően a sajtóreferensi feladatok ellátásával párhuzamosan csökkentett ügyszámmal dolgozott, mert ezt a tanúvallomások és a becsatolt kimutatások sem támasztották alá. Ebből következően a felperes, mint átlagos leterheltségű vizsgáló feladatainak ellátása mellett többlettevékenységként végezte a kommunikációs feladatokat, ezért a törvényszék jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy Hszt. 50. § (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján megbízási díjra jogosult. Ennek mértékét a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezésben leszállított keresetnek megfelelően helytállóan mérlegelte a Hszt. 50. § (4)

bekezdése szerinti 25-100 %-os mértéken belül 50 %-os összegben.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés a megalapozatlanság esetét kivéve nem vizsgálható és nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes, vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Ilyen a perbeli esetben a fenn kifejtettek alapján nem volt megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése szerint a határozathozatalt mellőzte, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. június 26.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági tisztviselő